

derfor heller ikke undre — end ikke den højtærede regering, der skal have tiltrådt nedsættelsen af denne kommissionsdomstol —, at dette skridt måtte vække forundring; det måtte også udløse en længe opsamlet kritik mod justitsministerens administration af forræderisagerne.“

I sin svartale gjorde *justitsministeren* gældende, at der var sat den allerstørste kraft ind på at føre det strafferetlige opgør efter besættelsen igennem. Vi stod da også her i landet nærmere ved afslutningen, end man gjorde i andre lande, hvor lignende aktioner var iværksat.

Om *kommissionsdomstolen* udtalte ministeren bl. a.: „Det kom for nogen tid siden ad forskellige veje til justitsministeriets kundskab, at der i kredsen om dem, der har været straffet for unational virksomhed — både dem, der nu afsoner deres straf eller afventer den endelige afgørelse, og dem, der efter udstået straf befinder sig udenfor fængslets mure —, bredte sig rygter, som måtte påkalde ministeriets opmærksomhed. Rygterne går ud på, at der i tiden før den tyske kapitulation var knyttet forbindelser og indledet forhandlinger mellem på den ene side højere officerer og politimænd og politikere i ledende stillinger og på den anden side organer for besættelsesmagten og ledere af hipokorpset og varulvebevægelsen — forhandlinger, som skulle tage sigte på et nært samarbejde i den situation, der kunne opstå ved et tysk sammenbrud. Der foreligger for mig ikke nogen dokumentation for, at rygterne taler sandhed, men rygterne knyttes behændigt til forskellige faktiske forhold, og de vil, hvis de får lov at leve deres liv uforstyrret, pludselig kunne slå ud i en bølge af mistænkeliggørelse.

Det står sådan for mig, at det var *nødvendigt at søge klarhed tilvejebragt* om, hvad der ligger til grund for de rygter, som er opstået om politikere og grupper af statens højere tjenestemænd.

Man kan naturligvis spørge, om det var nødvendigt og rigtigt at overlade en sådan undersøgelse til en særlig undersøgelsesdomstol i stedet for at lade den foretage af politiet. Men det er gode grunde, som har ført til, at man efter nøje overvejelse har valgt at overlade undersøgelsen til en kommissionsdommer. Politiet har på forskellig måde været genstand for angreb, og også i de rygter, som det her drejer sig om, tillægges der politimænd en sådan rolle, at man må være forberedt på, at man — hvis undersøgelsen giver det resultat, at der intet grundlag er for rygterne — ikke vil kunne værgе sig imod, at rygterne dog holdes i live ud fra den betragtning, at det ikke kunne forventes, at en undersøgelse ved politiet blev ført rigtigt og objektivt igennem, upåvirket af kollegiale hensyn eller andet lignende.

Jeg har også tillagt det betydning, at sagens behandling fremmes så hurtigt, som det er muligt. Derfor har man valgt